

## „A bölcs tanítás az élet forrása”

(Példabeszédek 13, 14)

### Tisztelt Érdeklődő!

Szeretnénk figyelmébe ajánlani a Baptista Szeretetszolgálat oktatási tevékenységével kapcsolatos legaktuálisabb híreket, információkat.

2025  
BAPTINFO - MÁRCIUS

## „Ahol a helyemen vagyok” – Interjú Kékesné Czinder Gabriellával, az Addetur igazgatójával



Az Addetur Baptista Gimnázium és Szakiskola 1993 óta működik Budapesten. A több mint 30 éves működése során az intézmény az ország egyik legkülönlegesebb, teljes mértékben integrált és inkluzív oktatási környezetévé vált, ahol egészséges és sajátos nevelési igényű diákok együtt tanulnak, beleértve a mozgás-, látás- és hallássérült, valamint autista fiatalokat is.

A tanulói létszám körülbelül 250, míg a munkatársak száma meghaladja az 50 főt. A tantestület szaktanárokból, konduktorokból, fejlesztőpedagógusokból és gyógypedagógusokból áll, akik szoros együttműködve valósítják meg az inkluzív oktatást.

**Kékesné Czinder Gabriella** neve összeforrt az Addetural. Hamarosan a huszadik évét tölti itt igazgatóként, de tanári pályája már 1992-ben elkezdődött. Igaz, volt egy 11 éves kitérője a rendőrségnél, ahol oktatásszervezéssel foglalkozott, de ahogy ő mondja, „visszahúzta a szíve a pályára”. Biológia-földrajz szakos tanárként végzett az ELTE-n, majd szociológusi diplomát, ezt követően pedig számos szakvizsgát szerzett.

### Mindig pedagógus akartál lenni?

Igazából soha nem volt kérdés, az okát nem tudom. Hiába kaptam más lehetőségeket, valahogy úgy éreztem, hogy nekem ez a dolgom az életben. Úgy is érzem, hogy a helyemen vagyok, sosem bántam meg a választásomat.



**Az Addetur nem egy klasszikus oktatási intézmény. Itt sok fiatal más, mint az átlag, ezért a tanároknak is ki kell lépniük a megszokott keretek közül. Mit jelent neked az Addetur? Miért pont az Addetur?**

20 éve azért jelentkeztem az Addeturba tanárnak, hogy kicsit több időm legyen foglalkozni a családommal... Még abban az évben a kollégáim bizalmat szavaztak nekem és elkezdtük az iskolaépítést. Ez olyan lehetőség volt, ami csak ritkán adatik egy pedagógus életében, hiszen általában nincs szabad kezünk arra, hogy egy iskolát olyanná formáljunk, amilyenek megálmodjuk. Az Addetur már majdnem olyan. Így nem lehet már kérdés, hogy miért, mivel, ha ezt a feladatot végzem, akkor vagy Addetur, vagy teljesen más, már nem tudom elképzelni, hogy másik iskolában dolgozzak.

**Az Addetur nem csak abban különbözik az iskolák jelentős többségétől, hogy inkluzív, hanem attól is különleges, hogy itt hihetetlen ötletek születnek, sőt meg is valósulnak. Honnan jönnek ezek és mi segít téged abban, hogy a hétköznapiok során kreatív és motivált tudj maradni?**

Mindig változik minden, megjelennek új jelenségek, problémák.

**„Ahol a helyemen vagyok”  
– Interjú Kékesné Czinder Gabriellával, az Addetur igazgatójával (folyt.)**

**„Ahol a helyemen vagyok”  
– Interjú Kékesné Czinder Gabriellával, az Addetur igazgatójával (folyt.)**

A megoldások éjszakánként szoktak eszembe jutni, mivel sajnos elég sokat jár az agyam, nehezen tudok kikapcsolni. Eleinte az volt a stratégiám, hogy rengeteg helyre jártam, mert alapítványi iskola vezetőjeként nem nagyon volt segítség. Mindenre magam kellett rájöjjelek. Még papíron, ceruzával számoltam a normatívát a jogszabályból... Ahol volt jó ötlet, átalakítottam magunkra. A kollégáim azóta is félnek, ha elmegyek valamilyen konferenciára vagy tanfolyamra, hogy megint előállok valami újdonsággal.

Most már a baptista közösségben nem vagyunk magányosak, bármikor tudunk egymástól segítséget, tanácsot kérni, így sokkal könnyebb vezetőként dolgozni. Viszont mindig nyitott szemmel járok akár külföldön és belföldön, ha valami megoldást jelent számunkra, akkor bevezetjük. Arra is nyitott vagyok, ha a kollégáim rukkolnak elő valamilyen újdonsággal, most például egy teljesen újszerű projekthét megvalósítását találjuk ki, de közben a gyerekeink meséket írnak a fenntarthatóságról, amiből mesekönyv készül kisgyermek részére.

**Hogyan lehet egyszerre fenntartani a kreativitást és a tanulmányi eredményességet?**

A mai gyerekeknek sokkal több ingerre van szükségük ahhoz, hogy jól érezzék magukat. A hagyományos dolgok nem működ-



nek, így ha teret engedünk a gyerekeknek is önmaguk megismeréséhez, tehetségük kibontakoztatásához, ha megengedjük, hogy hibázzanak és azt van lehetőségük kijavítani, akkor jóval hatékonyabb lesz az iskolai oktatásunk és nevelésünk is. Fontosnak gondolom, hogy úgy lássuk őket, mint a jövőnk és nekünk csak az a feladatunk, hogy terelgessük őket saját maguk felé.

### **Másnak lenni küzdelmes. Honnan van ehhez erőd?**

Vannak elképzeléseim, vannak elveim, rengeteget tanultam és valahogy van képességem arra, hogy nagyon komplex módon és előrelátóan tudjam a folyamatokat elemezni. Ezért, ha nem ragaszkodnék ezekhez, fel kellene adnom önmagam, amit – ha már ennyire megidősödtem – nem szeretnék. Ezt én már nem küzdelemként élem meg. Hiszek abban, hogy nem biztos, hogy annak van igaza, aki a többséggel megy egy irányba. Ha hiszek abban is, hogy ha amit teszek, jó, szívesen elindulok egyedül is más felé. Persze szerencsém van, mert az egész tantestületem elfogad, tudják, hogy jó irányba megyünk és jönnek velem. Amúgy egy olyan összetételű és programú iskolát, amilyen ma az Addetur, nem is lehet hagyományos keretek között vezetni.

*És hogy honnan van erőd?* Azt gondolom, ha valaki megtalálja a

## **„Ahol a helyemen vagyok” – Interjú Kékesné Czinder Gabriellával, az Addetur igazgatójával (folyt.)**

helyét a világban, ha szereti a munkáját, az ebben nehezebben fárad el. Úgy fogom fel, hogy fizetést is kapok azért, amit szeretek csinálni.

### **Az Addeturban egészséges és sajátos nevelési igényű diákok együtt tanulnak. Ebben a tökéletességre törekvő világban kik vállalják, hogy az egészséges gyerekek inkluzív iskolába járjon?**

Vannak olyanok, akik tudják, hogy ez a világ csak illúzió és az emberi értékek, a kapcsolatok, a szeretet és tolerancia a mai pénzvilágnál jóval többet érnek. Nem szeretem az elit és versenyiskolákat, mert rengeteg hazugságra épülnek. Nem értem a magyar oktatást, hogy miért kell a gyerekeknek már általánosban gimnáziumi, középiskolában pedig egyetemi tananyagot megtanulniuk. Eközben pedig gyerekek százezreit nem tanítjuk meg írni-olvasni sem.

Szerintem nagyon fontos, hogy a gyerekek szeressék az iskolát, amit tanulnak és akitől tanulnak, különben teljesen felesleges az egész. Idén a felvételin már volt olyan gyerek, aki ki is mondta, hogy ezért választ minket. Nagyon érdekes az is, hogy sok tanuló szinte kampányt folytat a lakókörnyezetében, hogy reklámozza az iskolánkat, mert szeret itt tanulni.

## **„Ahol a helyemen vagyok” – Interjú Kékesné Czinder Gabriellával, az Addetur igazgatójával (folyt.)**



## „Ahol a helyemen vagyok” – Interjú Kékesné Czinder Gabriellával, az Addetur igazgatójával (folyt.)



és tanári pálya. Egyik legfőbb közös jellemzőjük, hogy csak bizonyos mértékig lehet törvényekkel szabályozni a tevékenységüket, amelynek az eredménye nem garantálható. Az minden esetben a hivatást végző szakmai tudásától, értékrendjétől, elhivatottságától függ. Nem véletlen, hogy ezen hivatásoknak a társadalmi megbecsülése nagyon magas. És ide abszolút beletartozik a jó tanár is. Szerinted milyen a jó tanár? Milyen tanácsot adnál egy most kezdő pedagógusnak?

Szerintem tanárnak születni kell, nem lehet tanulni, bármennyi reflexiót ír az ember. Ami a legfontosabb, hogy úgy kell szeretni a gyerekeket, hogy érezzék. Nem lehet úgy csinálni, mintha szeretnénk őket. Az is fontos, hogy a személyiségünk milyen, hiszen azzal nevelünk. Emiatt nagyon sokféle jó tanár van. Az fontos, hogy hitelesek legyünk. Végül nagyon kell az is, hogy kereteket adjunk, mert az a gyerekek biztonságát ad. Rendszerben kell lenni önmagunkkal, ami folyamatos munkával jár.

Tanácsként azt mondanám egy pályakezdő pedagógus számára, hogy fantasztikus feladatra szánta el magát és legyen nagyon bátor, mert a gyerekek életével játszik. Azt is mondanám, hogy nagyon válogassa meg a szavait, mert nem tudhatja, melyik mondata lesz, ami vagy örök traumát, vagy útmutatást jelent a gyerekeknek.

**Mire emlékszel legszívesebben a pályán eltöltött évekből? Volt olyan élményed, amit fordulópontnak érzel?**

Mindenre szívesen emlékszem, de legjobban azokra az órákra, amikre a tanulók is emlékeznek. Ezeket nagyon meg kell becsülni, mert nem sok ilyennel rendelkeznek a pedagógusok. Régen, mikor még volt időm és osztályokat tanítottam minden év végén irattam név nélkül olyat, hogy mire emlékszik az évből legszívesebben a gyerek. Nagy meglepetések értek, ajánlom mindenkinek.

Több megerősítést is kaptam arra, hogy ez az én feladatomban és az iskolának működni kell.

A legizgalmasabb élményem az volt, amikor egy kuratóriumi ülésre, melynek az volt a célja, hogy elmozdítsanak a helyemről, eljött az oktatási államtitkár helyettes és a szociális államtitkár egy közös autóval, ahol megkérték az akkori fenntartót, hogy hagyják meg az iskolát ebben az összetételben, ezzel a vezetéssel, mert szüksége van ránk a magyar oktatásnak. Azért ez fantasztikus érzés volt.

**Létezik egy nagyon letisztult elmélet, amely szerint a tanári pálya egyike annak az öt szakmai életútnak, amelyet hivatásnak tekintenek. Ez az öt hivatás az orvosi, ügyvédi, katonai, papi**

„Ahol a helyemen vagyok”  
– Interjú Kékesné Czinder  
Gabriellával, az Addetur  
igazgatójával (folyt.)



**Van-e olyan idézet, mottó, ami a nehéz pillanatokban segít neked abban, hogy tovább lépj?**

Egyetemi éveink végén készítettünk a barátnőmmel egy újságot, amelyikbe kellett választanom egy kedvenc idézetet. A földrajzi múzeum kertjében állt egy Kőrösi Csoma Sándor szobor, melynek talapzatán a következő idézet volt:

***Példája, hogy nehézség nincs, melyet erős akarat legyőzni képes ne volna (Eötvös)***

Most gondolkodtam el azon, hogy tulajdonképpen ez az életem...

Füzesi Brigitta

**„Ahol a helyemen vagyok”  
– Interjú Kékesné Czinder Gabriellával, az Addetur igazgatójával (folyt.)**

## **XXV. Nemzetközi Gasztronómiai Verseny Tapolcán**



A gasztronómia mindig több volt egyszerű táplálkozásnál – kultúra, hagyomány és kreativitás találkozási pontja egyetlen tényezőn. Már az ókorban is szent ügynek számított az ételkészítés művészete, hiszen a lakomák nemcsak a jóllakásról, hanem a közösségépítésről és az ünneplésről is szóltak. A történelem során a gasztronómia folyamatosan fejlődött: a királyi udvarok fényűző fogásai, a polgári konyha finomodása, majd a modern gasztroforradalom mind-mind azt mutatják, hogy az étkezés a társadalmi értékek és az emberi találékonyság tükré volt a történelem folyamán.

Ezt a hagyományt és szenvedélyt viszi tovább immár huszonötödik alkalommal a **Nemzetközi Gasztronómiai Verseny**, amelyet 2025. március 24–26. között rendeztek meg a tapolcai Széchenyi István Baptista Technikumban. Közel három évtizeddel ezelőtt négy nemzet – Franciaország, Németország, Lengyelország és Magyarország – vendéglátóipari iskolái fogtak össze, hogy létrehozzanak egy olyan versenyt, ahol a szakács- és pincértanulók nemcsak tudásukat, de nemzetközi együttműködési készségeiket is megmutathatják.

A verseny igazi sokoldalú próbatétel volt, ahol a diákoknak számos területen kellett megmutatniuk tudásukat, gyakorlati jártasságukat és kreativitásukat. A nemzetközi csapatokat sorsolással állították össze, így a résztvevőknek idegen nyelven kellett



## XXV. Nemzetközi Gasztronómiai Verseny Tapolcán (folyt.)



hatékonyan kommunikálniuk, együttműködniük, és közösen kidolgozniuk a háromfogásos menüsor részleteit, az asztali dekorációt, valamint a koktélnívatot is. A különleges tematika – „A nagy Gatsby” elegáns világa és a „matematika géniusza” – további inspirációt adott ahhoz, hogy a diákok fantáziája és esztétikai érzéke is kibontakozhasson. A verseny így nemcsak szakmai kihívást, hanem kulturális és közösségi élményt is jelentett: a fiatalok új barátságokat kötöttek, megismerhették egymás gasztronómiai hagyományait, és a próbatételek után felfedezhették Tapolca nevezetességeit is.

Az esemény méltán lehet büszkeség forrása mind a szervezők, mind a résztvevők számára, hiszen a gasztronómia jövőjét formáló diákokat állítja reflektorfénybe. Ők azok, akik a tradíciókat ötvözve az újító szellemmel, méltón viszik tovább a vendéglátás örökségét a 21. században is.

A versenyről további részletek a linken:

[Gasztroverseny Tapolcán](#)

Vannak történetek, amelyek nem hangosak, mégis megrengetnek. Vannak festmények, amelyek nemcsak a szemhez, hanem a szívhez is szólnak. Ilyen a Seregélyesi Baptista Általános Iskola falai között megrendezett különleges kiállítás, amely nemcsak egy fiatal lány tehetségét mutatja be, hanem egy egész közösség érzékenységét, empátiáját és nyitottságát is.

**Faragó Larina**, egy különleges igényű fiatal művész festményei kerültek ki az iskola folyosóira – színek, formák és érzések találkozása egy olyan világból, amely sokak számára láthatatlan marad. A kiállítás célja nem a sajnálat, hanem a megértés: egy olyan világ kapui nyílnak meg előttünk, amely más, de nem kevesebb. Sőt – sokszor mélyebb, őszintébb és tisztább.

Az iskola diákjai és pedagógusai példamutató módon fordultak Larina története felé: a kiállítás mellett érzékenyítő programokkal segítették, hogy a gyerekek ne csak lássanak, hanem értse- nek is. Hogy ne csak nézői, hanem résztvevői legyenek egy elfogadóbb világ építésének.

Ez a kiállítás nem csupán képekről szól. Hanem a lehetőségről, hogy máshogy is lehet látni. Hogy a másságban érték van. Hogy a csendben is lehet hang. És hogy egy fiatal lány ecsetvonásai képesek párbeszédet indítani a szívek között.

## Az elfogadás ecsetvonásai Seregélyesen



Az eseményről az Indexen megjelent cikk az alábbi linken olvasható:

Egy seregélyesi iskolában értelmet nyert egy agydaganat után lábadozó kislány élete



Fotó: Szollár Zsófi / Index

## Az elfogadás ecsetvonásai Seregélyesen (folyt.)

A sport mindig is összekötötte az embereket – kortól, nemtől, nemzetiségtől és képességektől függetlenül. Az igazi ereje nem csupán a versenyben, hanem az elfogadásban, az empátiában és az együttérzésben rejlik. Ezt az üzenetet közvetíti a **Parasport7**, amely a nyíradonyi Kölcsey Ferenc Baptista Iskolában már nemcsak egy rendezvénysorozat, hanem egy hitvallás a másság elfogadásáról, a tolerancia és befogadás értékeiről.

A több mint négy évtizedes olimpiai nevelési hagyományra épülő program keretében a tanulók egy egész héten át ismerkedhetnek meg a parasport világával, a fogyatékossgal élők élethelyzeteivel és küzdelmeivel.

A foglalkozások során nemcsak beszélgettek, hanem láttak, hallottak, kérdeztek, rajzoltak, írtak és átéltek – hiszen saját bőrükön tapasztalhatták meg, milyen érzés bekötött szemmel eligazodni, kerekesszékekben manőverezni, vagy egy mozgáskorlátozott akadálypályán végigmenni.

A program méltó zárásaként rendkívüli vendégek érkeztek az iskolába: Szabó László, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke és Tarjányi István paralimpikon vívó, akik személyes történeteiken keresztül példát mutattak kitartásból, hitből és elkötelezettségből.

„Kár, hogy már vége!”



Jelenlétük valódi inspirációt adott a diákoknak – nemcsak sportolóként, hanem emberként is.

A Parasport7 nem csupán élményt nyújtott, hanem nyitottabbá, érzékenyebbé és empatikusabbá tette a résztvevőket. Aki ott volt, azt érezhette: másképp látja a világot. Egy kilencedikes tanuló így fogalmazta meg a lényeget: „Kár, hogy már vége.”

„Kár, hogy már vége!” (folyt.)



A hagyományokhoz híven, a március 15-i ünnepség keretében átadták a Csepel Szolgálatáért kitüntető díjakat.

Az elismeréseket azok a személyek kapták, akik kiemelkedő szakmai teljesítményükkel és példamutató életpályájukkal hozzájárultak a kerület fejlődéséhez és közösségének erősítéséhez.

Az idei díjazottak között van a Lajtha László Baptista Általános Iskola **gyógypedagógusa, Bedő Erika** is, aki több évtizedes kiemelkedő szakmai és vezetői tevékenységéért, az autizmussal élők érdekeinek elkötelezett képviselőjéért, valamint a csepeli gyermekek színvonalas és élménydús nyári táboroztatásáért érdemelte ki az elismerést.

**Egy pedagógus, aki  
nyomot hagy – Csepel  
köszönetet mond**





A Pi-nap (magyarul gyakran „ $\pi$ -nap”) a matematikai  $\pi$  (pi) szám tiszteletére tartott nap, amelyet **március 14-én** (3/14) ünnepelemek – az amerikai dátumformátum szerint ez megfelel a  $\pi$  értéke első három számjegyének: **3,14**.

A Pi-nap célja, hogy népszerűsítse a matematikát, és különösen a  $\pi$  számot, amely a kör kerületének és átmérőjének arányát fejezi ki. A nap során gyakran tartanak:

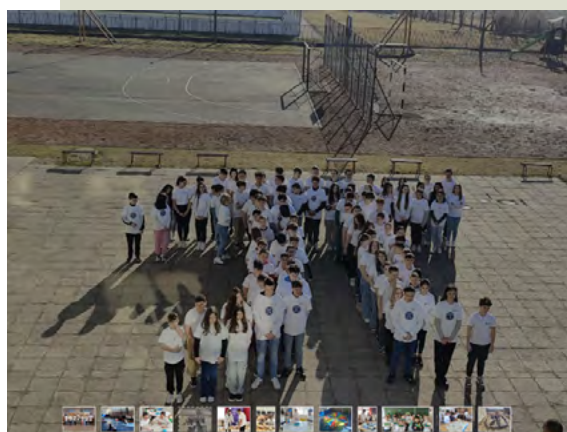
- **matematikai vetélkedőket,**
- **pi-versíró versenyeket** (például ahol minél több tizedesjegyet próbálnak megjegyezni),
- **pitézést** – mivel az angol „pie” (pite) szó kiejtése megegyezik a „pi”-vel.

Ráadásul **Albert Einstein születésnapja is március 14.**, ami még különlegesebbé teszi ezt a napot a tudományrajongók körében.

A kótaji István Király Baptista Általános Iskola idén kilencedik alkalommal rendezte meg a Pi-napot számos különleges programmal tisztelegve a tudományok előtt. Erről a különleges napról részletesen az alábbi linken lehet olvasni:

[Pi nap Kótajban](#)

## Pi-nap



## Tölcsérekbe rejtett dallamok Kisújszálláson

A zene nyelvén megszólaló tehetségek idén tavasszal ismét találkoztak Kisújszálláson, ahol immár tizenötödik alkalommal rendezték meg az Országos Kürtversenyt. Az ország minden tájáról érkeztek fiatal kürtművészek, hogy megmutassák hangszeres tudásukat, zenei érzékenységüket és elhivatottságukat a klasszikus zene iránt.

A kürt – vagy más néven *francia kürt* – a fúvós hangszerek egyik legnemesebb tagja. Gazdag hangszíne egyszerre ünnepélyes, meleg és hősi, így nem véletlen, hogy évszázadok óta meghatározó szereplője a szimfonikus zenekaroknak és filmzenéknek is. Különlegessége, hogy a hangszer hátulján fújják meg, és a zenész a jobb kezét a tölcsérben tartja – így képes finoman formálni a hangot. Játékához nemcsak technikai tudás, hanem kimagasló hallás és érzékenység is szükséges.

A verseny nemcsak szakmai próbatétel volt, hanem ünnepe is ennek a különleges hangszernek: a fiatalok odaadása, a zsűri szakértelme és a rendezők lelkes munkája mind hozzájárultak ahhoz, hogy ez a nap valódi zenei élményt nyújtson fellépőknek és hallgatóknak egyaránt. A kürt hangja most is felemelt – méltóságával, erejével és eleganciájával.



A Baptista Szeretetszolgálat fenntartásában működő oktatási intézmények tanulói idén is megmutatták, hogy a zene szeretete, a szorgalom és a magas szintű felkészítés meghozza gyümölcsét – teljesítményükre méltán lehetünk büszkéek.

Az eseményről részletesebben az alábbi linken olvashatnak:

#### XV. Országos Kürtverseny

## Tölcsérekbe rejtett dallamok Kisújszálláson (folyt.)



A baptista fenntartású oktatási intézményekben közel 12.000 fiatal tanul. Tanulmányaik során rengeteg sikert érnek el az iskolán kívül is, amelynek egyrésze tanulmányaikhoz, más része hobbiukhoz kapcsolódik.

Rendkívül büszkéek vagyunk rájuk, hiszen eredményeik olyan kitartást, erőfeszítést és alázatot tükröznek, amely mindannyiunk számára példaértékű.



A kőrösis **Török Gréti** és **Török Zoé** az U17-es korcsoport *Floorball Országos Bajnokságában ezüstérmét* szereztek.

## Márciusi sikerek innen- onnan

A cserepkás **Mátyás Martin** (10.a) 50m gyorsúszásban **aranyérmét**, **Németh Kolos** (10.a) 50m hátúszásban **bronzérmét** szerzett a Rijekában megrendezett *16th Swimming Grand Prix* nemzetközi úszóversenyen.





A BIG sulis **Hives Nikolett** vendégtéri szaktechnikus tanuló a *Szakma Sztár* verseny döntőjébe jutott.

Drukkolunk az április megméretetéshez, és feltétlenül hírt adunk róla.

**Márciusi sikerek innen-onnan  
(folyt.)**



**„Ragadd meg az intést, ne engedd el, őrizd meg, mert ez a te életed.”**

(Példabeszédek 4:13)